

Ordføreren (N. P. Nielsen): Som det vil ses af den foreliggende Betænkning, er det trods mange Møder ikke lykkedes Udvalget at blive enigt om de foreslaaede Ændringer, idet der er ikke mindre end 6 forskellige Mindretals Ændringsforslag til Færdselsloven og et lignende Antal til Motorloven. Jeg skal imidlertid paa Udvalgets eller et Flertals Vegne anbefale de af Udvalget eller et Flertal stillede Ændringsforslag. Idet jeg i øvrigt henviser til den udførlige Omtale i Betænkningen, skal jeg nærmere motivere enkelte af de stillede Ændringsforslag.

Spørgsmaalet om Reklametavlers Anbringelse ved Vejene har været Genstand for indgaaende Forhandling, og et stort Flertal i Udvalget er enigt om den foreslaaede Ændring, at ingen Reklametavler maa anbringes i mindre end 25 Meters Afstand fra Vejen; dog undtages saadanne, der vedrører den paagældende Ejendoms egen Virksomhed. Man anser disse Reklametavler for en Ulempe for de motorkørende og finder, at de ogsaa kan give Anledning til Forveksling med Færdselstavler. Vejmyndighederne, repræsenterede ved de kommunale Organisationer, deler disse Betragtninger og har ved en Deputation givet Udtryk herfor overfor Udvalget. Udvalgets Flertal kan ikke erkende Rigtigheden af den Paastand, som et Mindretal har fremsat i Betænkningen, at det skulde være en saa grov Indskrænkning i Ejendomsretten, at Vedtagelsen af det foreslaaede skulde være et Brud paa Grundloven.

Fodgængernes Færdselsret og -pligt indskræmpes ved de foreslaaede Ændringsforslag yderligere, end Tilfældet var i det forelagte Lovforslag. I Udvalget har der været megen Sympati for det af et Mindretal under Nr. 5 stillede Ændringsforslag om, at det skal paabydes Fodgængere paa Veje udenfor Byerne at gaa imod den øvrige Færdsel. Det vilde sikkert være i høj Grad formaalstjenligt, om dette efterhaanden kunde blive Skik og Brug, men det vilde i Øjeblikket være en betydelig Indskrænkning i Fodgængernes nuværende Ret til at vælge den for dem mest hensigtsmæssige Maade at færdes paa Vejene paa. Udvalgets Flertal mener heller ikke, at det alle Vegne kan praktiseres fuldstændigt, idet meget ofte smalle Veje eller Grøfter, Skrænter og ufarbare Veje vil forhindre det.

I Lovforslaget var foreslaaet, at Justitsministeriet skulde kunne tillade, at Bestemmelsen om Højreforkørselsret kunde fraviges ved særlig stærkt befordede Hovedfærdselsaaer. Udvalgets Flertal er betænkeligt ved dette, men er enigt i, at Højre-

forkørselsretten bør bevares, og at en Fravigen i særlige Tilfælde kunde give Anledning til Færdselsulykker, ligesom man fornaener, at det vilde være for stor en Ulempe for de kørende fra Sideveje, der udmunder i en Hovedfærdselsaaer. Paa visse Tider af Aaret og paa visse Tider af Døgnet er der jo en saa uafbrudt Kæde af Køretøjer ind til eller ud fra en stor By, at der sikkert vil opstaa Vanskeligheder for alle de kørende, der kommer fra Sideveje. Man har derfor foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde udgaa af Lovforslaget.

Ved Skiftning af Færdselsretning er det jo den bagved kørende, der har det største Ansvar. Ganske vist er det paabudt, at den, der skifter Færdselsretning, skal vise det ved Tegn med Armen eller ved Retningsviser, men Ændringsforslag Nr. 10 indskærper, at den paagældende skal *saa vidt muligt* overtøye sig om, at det kan ske uden Fare for den øvrige Færdsel. Man kan maaske mene, at Udtrykket „saa vidt muligt“ gør Paabudet noget vagt, men der kan jo forekomme Tilfælde, hvor den kørende vanskeligt kan vise af. Paa den anden Side bør man ikke kunne skifte Færdselsretning uden at have set sig en lille Smule om efter den bagved kommende Færdsel.

Særlig Motorkøretøjer er jo for andre vejfarende ikke behagelige at møde paa smalle og daarlige Veje, idet man er udsat for grov Tilstænkning. Det er dog blevet meget bedre i de senere Aar, idet vore Veje i stor Udstrækning er blevet overfladebehandlet og i øvrigt bedre istandsat end for nogle Aar siden, men Udvalget har dog ment, at Ansvarret for en saadan Tilstænkning bør skærpes. En hensynsfuld Motorfører kan altid undgaa Tilstænkning ved særlig langsom og hensynsfuld Kørsel, naar han møder Fodgængere paa saadanne Veje.

Som bekendt er Kapkørsel forbudt paa Vejene, men der har dog været Adgang for Politimestrene til at tillade Cyklevæddeløb. Udvalget har været betænkeligt ved at opretholde dette Forhold. Færdselen paa Vejene er efterhaanden blevet saa stor, at der ogsaa her ligger et Faremoment. Imidlertid anbefaler man at beholde den nuværende Ordning, naar det indskræmpes, at Opløb og Start skal foregaa uden Ulempe for den øvrige Færdsel. Det vil sige, at enten maa dette ske paa privat Grund eller, hvis det er paa offentlig Vej, paa Tider af Døgnet, hvor Færdselen ikke er saa stor.

De saakaldte Spiritusbestemmelser har været Genstand for indgaaende Drøftelse i Udvalget — jeg kommer nærmere ind paa